[2019] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 749

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ

ਬਨਾਮ

ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁੰਭਨੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2007 ਦਾ 1359- 1361)

27 ਫਰਵਰੀ, 2019

[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987: ਧਾਰਾ 20- ਏ (2) - ਧਾਰਾ 20ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ - ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ - ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕਿਹਾ: ਵਿਸ਼ਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸੀ - ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ ਇਸ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸੀ - ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 - ਉਪ ਧਾਰਾ 121, 121 ਏ, 122 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 - ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1959 - ਉਪ ਧਾਰਾ 25, 27 (1) ਅਤੇ 29 ਏ - ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ, 1885 – ਸੈਕਸ਼ਨ 20 – ਇੰਡੀਅਨ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫੀ ਐਕਟ, 1933 – ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (1-ਏ)।

ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987: ਧਾਰਾ 3 - ਸਿਰਫ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਰੱਖਣਾ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ

ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੋ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਸੀ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ (6) ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ - ਧਾਰਾ 4 ਵਿਘਨਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਹਥਿਆਰ ਅਤੇ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ.

749

XXXXXX

ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987: ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ (ਟਾਡਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਕੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਟਾਡਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਕਿਹਾ: ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ, ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ - ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ - ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਟਾਡਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਕਿਹਾ:1.ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14) ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ (Exh.84) ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲੇਖਕ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14) ਨੇ ਸਿਰਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਜਾਮਨਗਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -15) ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14 ਦੀ ਸਮਝ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਜਾਮਨਗਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ - 15) ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗੜ੍ਹਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14) ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚਾਰ

ਲਈ ਆਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 13] [764-F-H]

ਰਾਮਭਾਈ ਨੱਥਾਭਾਈ ਗੜ੍ਹਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (1997) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 744: [1997] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 356 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ

XXXXXX

1.2 ਵਿਸ਼ਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ((Exh.84) ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ 3.11.93 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ 9.11.1993 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਜਾਮਨਗਰ ਦੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -15) ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ((Exh.84). ਜਦੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ((Exh.63) ਨੂੰ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, (Exh.84) ਵਿੱਚ ਜੋ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟਿੰਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਤਰਕ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਿਓ ਜੋਸ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 14] [767-C-F]

2.1 'ਏ.ਕੇ.ਬੀ.', ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ. (ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (Exh.57) ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 27 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਹ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 2005 (Exh.55)) ਹੈ, ਜੋ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -13 ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 15 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਜਾਮਨਗਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ((Exh.57) ਦੀ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਖਰਕਾਰ 'ਏ.ਕੇ.ਬੀ.', ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ. (ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 16-18) [767-G-H; 768-A, 771-D; 774-A]

XXXXXX

2.2 (Exh.57) ਦੇ ਨੰਗੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੋ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਜਾਂ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ [ਧਾਰਾ 3(2)), ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ [ਧਾਰਾ 3(3)], ਕਿਸੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਲੁਕਾਉਣਾ[ਧਾਰਾ 3(4)), ਕਿਸੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਿਰੋਹ ਜਾਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਾ, ਜੋ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ [ਧਾਰਾ 3(5)], ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ [ਧਾਰਾ 3(6)] ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਤੋਂ (6) ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਸੀ। ਧਾਰਾ 4 ਵਿਘਨਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ. (Exh.57) ਰਾਹੀਂ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪੀੜਤ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19] [775-C-G]

3. ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ, ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਘਾਤਕ ਕਮੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ. ਟਾਡਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਟਾਡਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 23, 24, 25) [777-B-C; 778-D-F]

XXXXXX

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭੁੱਟੋ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2005) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 409: [2005] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 408 – ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ

ਅਸ਼ਰਫ ਖਾਨ ਉਰਫ ਬਾਬੂ ਮੁੰਨੇਖਾਨ ਪਠਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2012) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 606: [2012] 12 S.C.R.1033 - ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ

ਅਹਿਮਦ ਉਮਰ ਸਈਦ ਸ਼ੇਖ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ (1996) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 61: [1996] 9 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 53; ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (2007) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 387: [2007] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 830; ਏ.ਪੀ. ਬਨਾਮ ਏ. ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ (2001) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 597; ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1992) ਸੰਖੇਪ (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 222: [1991] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1; ਮੁਹੰਮਦ. ਇਕਬਾਲ ਐਮ. ਸ਼ੇਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1998) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 494: [1998] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 734; ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ..ਟੀ ਦਿੱਲੀ) ਬਨਾਮ ਨਵਜੋਤ ਸੰਧੂ (2005) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 600: [2005] 2 ਬੇਨਤੀ ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 79; ਸੀਨੀ ਨੈਨਾਰ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2017) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 685: [2017] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 312 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

<u>ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[1997] 3 Suppl.ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 356	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 7

[1996] 9 Suppl.ਐਸਸੀਆਰ 53	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 7
[2007] 12 S.C.R. 830	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 7
[2005] 1 S.C.R. 408	ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 7
(2001) 10 S.C.C. 597	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[1991] 2 S.C.R. 1	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[1998] 2 S.C.R. 734	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[2005] 2 Suppl. SCR 79	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[2017] 3 S.C.R. 312	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ	ਪੈਰਾ 8
[2012] 12 S.C.R. 1033	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 23

XXXXXX

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2007 ਦਾ 1359- 1361

1994 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3, 1997 ਦੇ 3 ਅਤੇ 2005 ਦੇ 1 ਵਿੱਚ ਜਾਮਨਗਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜੱਜ ਦੇ 12.01.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਬੇਹਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਸ਼ਾਖਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਮੰਤਿਕਾ ਵਾਹੀ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਏ. ਸਿਰਾਜੁਦੀਨ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਿਧੀ, ਕਰੀ ਵੈਂਕਟ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਐਸ. ਗੋਕੁਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਵਾਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.

1. ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1987 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਟਾਡਾ" ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/1994, 3/1997 ਅਤੇ 1/2005 ਵਿੱਚ ਜਾਮਨਗਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 12 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 121, 121 ਏ, 122 ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5, ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1) (ਏ) (ਡੀ), 25 (1ਏਏ), 25 (1 ਬੀ) (ਏ. ਬੀ. ਐਫ. ਜੀ.), 27 (1), 29 (ਏ) (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "1959 ਐਕਟ" ਲਈ) ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੰਡੀਅਨ

ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ, 1885 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "1885 ਐਕਟ") ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫੀ ਐਕਟ, 1933 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "1933 ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1-ਏ)। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/1994, 3/1997 ਅਤੇ 1/2005 ਵਿੱਚ ਜਾਮਨਗਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਮਨਗਰ ਵਿਖੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨੇਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਇਕੋ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/1994 ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇਕਜੁੱਟ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

3. ਬਕੁਲ ਵਿਠਲਭਾਈ ਜਾਨੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-6) ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (Exh.27A) ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਵਾਸੀ ਸਲਾਯਾ ਬਾਰਲੋਵਾਸ, ਹੁਸੈਨੀ ਚੌਕ 'ਹਸਮੀ ਮੰਜ਼ਿਲ' ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ 'ਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਹੈ। ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -15) ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ ਝਾਅ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ (Exh.30) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ:

XXXXXX

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁੰਭਨੀਆ

(i) ਇੱਕ - 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਾਲੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਮਿਤ ਕਾਰਬਾਇਨ ਬੰਦੂਕ।

(ii) ਇੱਕ - ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਚੈਂਬਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 60,000/- ਰੁਪਏ ਹੈ।

(iii) ਇੱਕ - ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਿਰਮਿਤ ਰਿਵਾਲਵਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 45,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਛੇ ਚੈਂਬਰ ਹਨ।

(iv) 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ।

(v) 9 ਮਿਲੀਮੀਟਰ ਦਾਗ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ 52 ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ.

(vi) ਰਿਵਾਲਵਰ ਦੇ 4 ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ।

4. ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -6 ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੀ.ਆਰ -21/93 ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 18 ਜੂਨ, 1993 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 21 ਜੂਨ, 1994 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/1994 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ, 3-9/11-93 ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14) ਏਕੇ ਟੰਡਨ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ

ਮਨਜ਼ੂਰੀ (Exh.84) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 - ਜੂਨਾਸ ਹਾਜੀ ਇਬਰਾਹਿਮ ਨੂੰ 20 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਾ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 25 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਬਾਇਨ ਬੰਦੂਕ ਵੇਚੀ ਸੀ। 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/1997 ਵਜੋਂ ਜਾਮਨਗਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ 10 ਦਸੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਬੀ ਡਵੀਜ਼ਨ ਥਾਣੇ ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 43/1994 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 2005 ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਾਡਾ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਮਨਗਰ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਏ.ਕੇ. ਭਾਰਗਵ ਤੋਂ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ (Exh.84) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ

XXXXXX

5. ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਿੰਨੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/1994, 3/1997 ਅਤੇ 1/2005 ਜਾਮਨਗਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 12 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ

'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 15 ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

"1) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, 18-6-93 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ, ਹਥਿਆਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਗੈਰ-ਟੈਲੀਫੋਨਿਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬ-ਮਸ਼ੀਨਗਨ, ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ ਲਿਆ ਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ?

2) ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, 18-6-93 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁੰਭਾਨੀਆ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਿਸਰ ਨੇ ਸਵੈ-ਓਪਰੇਟਿੰਗ ਸਬ ਮਸ਼ੀਨ ਗਨ ਅਤੇ 0.22 ਕੈਲੀਬਰ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਤੇ 0.8 ਕੈਲੀਬਰ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਰਮਿਤ ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਤੇ ਸਟੈਨ ਗਨ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ?

3) ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 29-7-93 ਨੂੰ ਸਲਾਯਾ ਪੋਰਟ ਰੋਡ 'ਤੇ ਐਸ.ਟੀ.ਡੀ. ਪੀ.ਸੀ.ਓ. ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੈੱਟ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ?

4) ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਦਮਾਲ ਸਬ ਮਸ਼ੀਨ ਗਨ, ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਚੇਤੰਨ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ?

XXXXXX

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁੰਭਨੀਆ
[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] 757

5) ਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ 18-6-93 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਮਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਦੋ ਟਰਾਂਸਮੀਟਰ, ਤਾਰ-ਰਹਿਤ ਸੈੱਟ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਆਪਸੀ ਆਪਸੀ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਐਸ.ਟੀ.ਡੀ. ਪੀ.ਸੀ.ਓ. ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ?

6) ਦੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਿਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

7) ਕਿਹੜਾ ਆਦੇਸ਼?"

6. ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ "ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ" ਅਤੇ "ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ" ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3/ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3, ਜੋ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2/ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

XXXXXX

7. ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰਾਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਖਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਸਮੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ.ਕੇ. ਟੰਡਨ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14) ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏ.ਕੇ. ਭਾਰਗਵ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ (Exh.-57) ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਘੁਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸੁਰੂਭਾ ਚੁਡਾਸਮਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਸ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -13) ਅਤੇ ਯਸ਼ੋਧਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਵੈਦਿਆ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -10). ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਰਾਏ ਕਿ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

- ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਬਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਰਾਮਭਾਈ ਨੱਥਾਭਾਈ ਗੜ੍ਹਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਇਸ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਹਿਮਦ ਉਮਰ ਸਈਦ ਸ਼ੇਖ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।[2], ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,[3] ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭੁੱਟੋ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ[4].

XXXXXX

8. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਮੌਖਿਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਏ. ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ 5 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਚਾਰ ਹੈ - ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੜ੍ਹਵੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਏਕੇ ਟੰਡਨ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14) ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ ਖੰਬਾਲਾ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਏ.ਕੇ.ਟੰਡਨ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14)] ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਬਾਰੇ ਸਖ਼ਤ ਅਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਏ.ਕੇ. ਟੰਡਨ) ਨੇ ਸਿਰਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦਫਤਰੀ ਨੋਟ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਜਾਂ 5 ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ((Exh.-84) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੋਟਿੰਗ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ, ਗੈਰ-ਸਾਧਾਰਨ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਤਰਕ 3/9-11-93 (ਐਕਸ. 84) ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14 ਜਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -15 ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ Exh.82 ਅਤੇ Exh.83 Exh.84 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੇ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (Exh. 57) 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਇਹ ਵੀ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੋ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਟਾਡਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। XXXXXXX

ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਰੱਖਣਾ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟਾਡਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ

ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਿਰੋਹ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਾਜਿਸ਼ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ (ਉਦਾਹਰਣ 84 ਅਤੇ Exh. 57) ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ 6, ਰਾਮਭਾਈ ਨਥਾਭਾਈ ਗੜ੍ਹਵੀ (ਸੁਪਰਾ), ਮੁਹੰਮਦ ਅਬਦੁੱਲਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਕਬਾਲ ਐਮ. ਸ਼ੇਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 7, ਰਾਜ (ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ) ਬਨਾਮ ਨਵਜੋਤ ਸੰਧੂ 8, ਸੀਨੀ ਨੈਨਾਰ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ [9] ।

[1] (1997) 7 S.C.C. 744

[2] (1996) 11 S.C.C. 61

[3] (2007) 13 S.C.C. 387

[4] (2005) 2 S.C.C. 409

[5] (2001) 10 S.C.C. 597

9. ਅਸੀਂ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਬੇਹਰਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਏ. ਸਿਰਾਜੁਦੀਨ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

10. ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ 3/9- '11-93 (Exh.84) ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 9 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-15) ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ ਝਾਅ ਵੱਲੋਂ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ

(2) ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਿੱਠੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ - 82

"No. RB/D/121/1993/1810
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਫ਼ਤਰ
ਜਾਮਨਗਰ
ਮਿਤੀ 09/08/199

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ,
ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ
ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਮੁਖੀ
ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ

ਵਿਸ਼ਾ : ਸਲਾਘਾ ਥਾਣਾ ਅਪਰਾਧ I21/93 ਅਧੀਨ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20A (1) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

[6] 1992 Supp. (1) SCC 222
[7] (1998) 4 SCC 494
[8] (2005) 11 SCC 600
[8] (2017) 13 SCC 685

XXXXXX

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁੰਭਨੀਆ
[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] 761

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਸਲਾਘਾ ਥਾਣੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 121, 121ਏ, 122, 34, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 26 (1) (ਏ.ਡੀ) (1-ਏਏ), 25 (1-ਬੀ) ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਐਫ, ਜੀ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (1) 29 (ਏ), ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਏ, ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਸਲਾਘਾ ਥਾਣੇ ਦੀ ਅਪਰਾਧ 121/93, ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 18/06/1993 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10/00 ਵਜੇ ਸਲਾਘਾ ਬਾਰਲੋਵਾਸ ਹਾਸ਼ਮੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਾਨੀ, ਐਲ.ਸੀ.ਬੀ. ਜਾਮਨਗਰ ਨੇ 18/06/1993 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 13/30 ਵਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਵਾਧੇਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਵਾਸੀ ਸਲਾਘਾ ਬਾਰਲੋਵਾਸ ਹਾਸ਼ਮੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿਰੁੱਧ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਕਾਪੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਵਾਧੇਰ ਵਾਸੀ ਸਲਾਘਾ ਨੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ 1) 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰਬਨ ਸਟੈਂਡ ਗੰਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, 2) 60 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿਚ ਅੱਠ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਵਾਲਵਰ, 3) ਚੈਂਬਰ ਵਿਚ 6 ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 45 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਹੈ, 4) ਇਕ ਟਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੈ। 5) ਸਟੈਂਡ ਗੰਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਨੰਬਰ 52 ਨੰਬਰ 1040 ਰੁਪਏ, 6) ਰਿਵਾਲਵਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਕੀਮਤ 80/- ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 18/06/1993 ਨੂੰ 19/00 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ 01/07/1993 ਤੱਕ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੌਰਾਨ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਥਿਆਰ 1) ਮਾਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਵਾਸੀ ਪੋਰਬੰਦਰ, 2) ਜੁਨਸ ਇਬਰਾਹਿਮ ਗਜਵਾ ਵਾਧੇਰ ਵਾਸੀ ਸਲਾਘਾ, 3) ਆਦਮ ਜੁਸਾਬ ਭਾਘਾ ਵਾਧੇਰ ਵਾਸੀ ਸਲਾਘਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਜਾਂਚ

ਕਰਨ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਪਟੇਲ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ 'ਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 100 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਟਾਡਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਵੀ.ਆਈ.ਆਰ./ਏ.ਟੀ.ਕੇ./1993/3717 ਮਿਤੀ 06/07/1993 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20A (2) ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

SD/- ਅਯੋਗ

P. K. Za

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ

ਜਾਮਨਗਰ"

XXXXXX

11. ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਦਫਤਰ ਨੋਟ (Exh. 83) ਨੂੰ ਏ.ਕੇ.ਟੰਡਨ, ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-14) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਆਫਿਸ ਨੋਟ (Exh. 83) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 83 (ਆਫਿਸ ਨੋਟ)

ਸਲਾਘਾ ਥਾਣੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (ਏ), 25 (1) ਏਏ ਬੀ ਏ, ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਤਹਿਤ ਸਲਾਘਾ ਥਾਣੇ ਦੀ ਅਪਰਾਧ

121/93 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਵਾਧੇਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਘਰ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰਬਨ ਸਟੈਂਡ ਗੰਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, 60 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਚੈਂਬਰ ਵਿਚ ਅੱਠ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਣੇ ਰਿਵਾਲਵਰ, ਚੈਂਬਰ ਵਿਚ 45 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਛੇ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਵਾਲਵਰ ਅਤੇ ਇਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਕ ਟਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ਸਟੈਂਡ ਗੰਨ ਲਾਈਵ ਕਾਰਤੂਸ ਨੰਬਰ 52 ਨੰਬਰ 1040 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਰਿਵਾਲਵਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਨੰਬਰ 4 ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 80 ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਥਿਆਰ 1) ਮਾਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਵਾਸੀ ਪੋਰਬੰਦਰ, 2) ਜੁਨਸ ਇਬਰਾਹਿਮ ਗਜਵਾ ਵਾਧੇਰ ਵਾਸੀ ਸਲਾਯਾ, 3) ਆਦਮ ਜੁਸਾਬ ਭਾਯਾ ਵਾਧੇਰ ਵਾਸੀ ਸਲਾਯਾ (ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕੋਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭੱਜ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।

<u>ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ</u>:

ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਪੰਨਾ ਪੀ-19/ਐਨ.ਐਸ. 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

2. ਸਲਾਯਾ ਥਾਣੇ ਦੇ ਕ੍ਰਾਈਮ 121/93, ਜਾਮਨਗਰ ਸਿਟੀ ਬੀ. ਡਵੀਜ਼ਨ ਥਾਣੇ ਕ੍ਰਾਈਮ 151/93, ਪੰਚਨੋਸ਼ੀ ਬੀ. ਡਵੀਜ਼ਨ ਥਾਣੇ ਕ੍ਰਾਈਮ 157/93 ਅਤੇ ਭਾਰਵਾੜ ਥਾਣੇ ਦੇ ਕ੍ਰਾਈਮ 143/93 ਵਿੱਚ, ਐਸ 1 ਤੋਂ ਐਸ 8 ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਹੀ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ..

S1 ਤੋਂ S8 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਾਡਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

Sd/- -1/11/1993"

XXXXXX

12. ਦਰਅਸਲ, ਪੀ.ਕੇ. ਝਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-15) ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਸ੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਟੰਡਨ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-14) ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ੍ਰੀ ਟੰਡਨ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪੀ.ਕੇ.ਝਾ ਨੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-15) ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ ਝਾ ਤੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਪਡਾਧਾਰੀ ਵਿਖੇ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-14) ਕੋਲ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵੀ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਨੋਟ ਬਣਾਏ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਈ-ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 3/9-11-93 (Exh.84) ਦੇ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਜਾਮਨਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ

ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ - ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ ਝਾਅ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -15) ਅਤੇ ਏਕੇ ਟੰਡਨ, ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 14) ਨੇ 3/9-11-93 (Exh.84) ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-14) ਏ.ਕੇ. ਟੰਡਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14) ਏ.ਕੇ. ਟੰਡਨ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਐਨੇਕਚਰ-ਪੀ/5

ਮਾਰਕ 80/5.Exh.84.

ਨੰਬਰ J.1/1909/1/ਸਲਾਘਾ/21

93/4327.

ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ

ਅਧਿਕਾਰੀ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ

3-9/11-93.

ਰੈਫ: - 1. ਸਲਾਘਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 21/93 ਤਹਿਤ ਆਈ.ਪੀ. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1) (ਏ), 25 (1ਏਏ), 25 (ਏ.ਬੀ, ਏ.ਐਫ.), 25 (1) (ਬੀ) (ਏ) (ਐਫ.) ਅਤੇ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਏ ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 135 ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3,4,5 ਤਹਿਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2. ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੰ. ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਜਾਮਨਗਰ, ਆਰ.ਬੀ.-ਡੀ.-121- 1993/1810 ਡੀ.ਟੀ.ਡੀ. ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ।

9-8-93 ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਜਾਮਨਗਰ ਦੁਆਰਾ।

ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 14 ਦੀ ਗਵਾਹੀ

ਮਾਰਕ 80/5 ਨੂੰ exh.84 ਇੰਚ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/94.

SD/- ਦੇਸੀ। ਜੱਜ, 4-7-06.

ਜਾਮਨਗਰ।

XXXXXX

ਟਾਡਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੱਤਰ ਨੰ. RBD/121/ 1993/1810 dtd. ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਜਾਮਨਗਰ ਵੱਲੋਂ 9-8-93 ਅਤੇ ਜਾਮਨਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਲਾਘਾ ਥਾਣੇ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰਬਰ 21/93 ਤਹਿਤ ਆਈ.ਪੀ.ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(1)(ਏ) ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3,4,5 ਤਹਿਤ ਆਈ.ਏ.ਕੇ ਟੰਡਨ, ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਆਈ.ਏ.ਕੇ.ਟੰਡਨ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਟਾਡਾ ਐਕਟ 1987 (ਸੋਧ 19) ਦੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਐਸ.ਡੀ/ ਏ.ਕੇ. ਟੰਡਨ
ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ
ਅਫਸਰ, ਗੁਜਰਾਤ. ਰਾਜ,
ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ।

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ,

ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਜਾਮਨਗਰ, ਜਿਲਾ ਜਾਮਨਗਰ

ਕਾਪੀ: ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ/ਡਿਪਟੀ ਚੀਫ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ, ਰਾਜਕੋਟ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਰਾਜਕੋਟ, ਵਧੀਕ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਸ਼੍ਰੀ, ਸੀ.ਆਈ.ਡੀ., ਕ੍ਰਾਈਮ ਐਂਡ ਰੇਂਜ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ।

SD/ ਪ੍ਰਮੋਦ ਕੁਮਾਰ
ਸਹਾਇਕ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਪਰਾਧ।

ਸੱਚੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਸਮਰਥਨ

ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਪੀ ਖੰਭਾਲੀਆ 13-4-07 ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਾਪੀ 23-4-07 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਪੀ 25-5-07 ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਹੈ

Sd/ ਰਜਿਸਟਰ
ਸੱਤਯਾਪਿਤ ਕਾਪੀ
Sd/ ਰਜਿਸਟਰ
ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਜਾਮਨਗਰ

ਮੇਰੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਤ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

13. ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲੇਖਕ ਏਕੇ ਟੰਡਨ, ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14) ਨੇ ਸਿਰਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਜਾਮਨਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14 ਦੀ ਸਮਝ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਜਾਮਨਗਰ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -15) ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ

ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਗੜ੍ਹਵੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏ.ਕੇ. ਟੰਡਨ, ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14) ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟਾਡਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

XXXXXX

9. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵਜੋਂ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ 3-9-1993 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਸਟ 63 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਐਕਸਟ. 63 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ:

"ਸੀਨੀਅਰ No. J-1/1909/1/ਖੰਬਾਲੀਆ 55/93
ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਮਿਤੀ 3-9-1993
ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ,

ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ।

(1) ਖੰਬਾਲੀਆ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 55/93 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1) (ਬੀ) (ਏ) (ਬੀ) ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.

(2) ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਜਾਮਨਗਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰ.
RB/D/122/1993/1820 ਮਿਤੀ 9-8-1993

ਖੰਬਾਲੀਆ ਥਾਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਮਨਗਰ ਵਿਖੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 (1) (ਬੀ) (ਏ) (ਬੀ) ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਨੰ. ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੇ ਆਰ.ਬੀ./ਡੀ/122/1993/1820 ਮਿਤੀ 9-8-1993 ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਦੇ ਹੋਏ, ਆਈ.ਏ.ਕੇ.ਟੰਡਨ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਨੇ ਟਾਡਾ (1993) ਦੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤਹਿਤ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

ਏ.ਕੇ. ਟੰਡਨ
ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ
ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ
ਗੁਜਰਾਤ"

ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

XXXXXX

"10. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਸਟ 63 ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਸਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ। ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੰਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"14. ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਐਕਸਟ 63 (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਆਈ. ਏ. ਕੇ. ਟੰਡਨ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ

ਟਾਡਾ (1993) ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਦੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤਹਿਤ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਹ "ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਜੋੜਨ" ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਵੱਲੋਂ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਤੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 63 ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਆਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ (ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ) ਲਈ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੇ 9-8-1983 ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ "ਧਿਆਨ ਨਾਲ" ਵਿਚਾਰਨਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਇਸ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਟੀਕਲ 63 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

XXXXXX

15. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਟੀਕਲ 63 ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 63 ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

14. ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ (Exh.84) ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਤਾਰੀਖ 3.11.93 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ-14 ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਅਤੇ ਜਾਮਨਗਰ ਦੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ.ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 15) ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਕਾਲੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ (Exh.84)) ਹੈ. ਜਦੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (Exh.63) ਨੂੰ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਤਾਂ

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਐਕਸ.ਐਚ. ਵਿੱਚ ਕੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.(Exh.84)ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟਿੰਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਿਓ ਜੋਸ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ.

15. ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -14 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਤੀ 3/9-11-93 ((Exh.84)ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ।

XXXXXX

16. ਏ.ਕੇ. ਭਾਰਗਵ (ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਬਾਰੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (ਉਦਾਹਰਣ 57) ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਯਸ਼ੋਧਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਵੈਦਿਆ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ - 10) ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਸ਼ੋਧਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਵੈਦਿਆ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -10) ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 27 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ

ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਗਵਾਹ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 2005 (Exh.55),ਹੈ, ਜੋ ਆਰ.ਐਸ. ਚੁਡਾਸਮਾ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-13) ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ - 55
OUTWARD NO.RB/741/05
ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ
ਖੰਭਾਲੀਆ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਮਿਤੀ 11/03/2005

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ,
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ
ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਗਾਂਧੀਨਗਰ।

ਵਿਸ਼ਾ: ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ 1987 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਏ) (2) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ @ ਮਾਮੁਮੀਆ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ ਸਈਦ ਬੁਖਾਰੀ ਵਾਸੀ ਪੋਰਬੰਦਰ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।
ਖੰਭਾਲੀਆ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ.ਚੁਡਾਸਮਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ,

ਸਲਾਯਾ ਥਾਣੇ ਦੇ ਕ੍ਰਾਈਮ 121/93 ਦੀ ਜਾਂਚ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 121, 121 ਏ, 122, 34, ਧਾਰਾ 26 (1) (ਏ.ਡੀ.) (1- ਏ.ਏ.), 25 (1-ਬੀ) ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਐਫ, ਜੀ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (1) 29 (ਏ.), ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਏ, ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ।

18/06/1993 ਨੂੰ 13/30 ਵਜੇ ਸਲਾਯਾ ਥਾਣੇ ਵਿਖੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਵੀ. ਜਾਨੀ ਪੁਲਿਸ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਲ.ਸੀ.ਬੀ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਜਾਮਨਗਰ ਨੇ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਵਾਘੇਰ ਵਾਸੀ ਸਲਾਯਾਹੁਸੈਨੀ ਚੌਕ, ਹਜ਼ਮੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 1) 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰਬਨ ਸਟੈਂਡ ਗੰਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਮੁਦਮਾਲ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 2) ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ 60 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੱਠ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਵਾਲਵਰ, 3) ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ 45 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਛੇ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਵਾਲਵਰ, 4) 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਣਿਆ, 5) ਸਟੈਂਡ ਗੰਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਨੰਬਰ 52 ਨੰ. 1040 ਰੁਪਏ, 6) ਰਿਵਾਲਵਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਨੰਬਰ 4 ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 80/- ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁੰਭਨੀਆ
[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] 769

ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੌਰਾਨ 75 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮੁੱਲ ਦਾ ਇਕ ਟਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੈੱਟ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ @ ਮਮੂਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ @ ਪੰਜੂਮੀਆ ਸਈਅਦ ਬੁਖਾਰੀ ਵਾਸੀ ਪੋਰਬੰਦਰ ਤੋਂ ਦੋ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੈੱਟ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ ਦਾ ਨਾਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਾਰ ਰਿਹਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਫਰਾਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਸਾਲ 1994 ਦੌਰਾਨ

ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (3) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ @ ਮਮੂਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ @ ਪੰਜੂਮੀਆ ਸਈਅਦ ਬੁਖਾਰੀ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰੋਬੰਦਰ ਨੂੰ 10/12/2004 ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4, 5 ਆਦਿ ਤਹਿਤ ਪੋਰਬੰਦਰ ਸਿਟੀ ਕਮਲਾਬਾਗ ਬੀ ਡਵੀਜ਼ਨ ਥਾਣੇ ਕ੍ਰਾਈਮ 1 43/94 ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬਾਂਦਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਮਨਗਰ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 14/12/2004 ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੋਰਬੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 08/02/2005 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਵੀ. ਪੰਡੇਰ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 08/02/2005 ਨੂੰ 23-00 ਵਜੇ ਪੰਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜੱਜ ਖੰਭਾਲੀਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਦਿਨ-30 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 14/02/2005 ਨੂੰ 11-00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਰਿਮਾਂਡ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਨੂੰ ਜੋ ਦੋ ਵਾਲਕੀ ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਸ ਨੇ ਸਾਲ 1985 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਅਬਦੁੱਲਾ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਤੋਂ ਤਸਕਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਲਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਹਾਨੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ। ਅਬਦੁੱਲਾ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸਲਾਯਾ 'ਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਅਬੂ ਧਾਬੀ (ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇਸ਼) ਗਿਆ ਹੋਇਆ

ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮ ਲਈ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

XXXXXX

ਮਾਰਕ A	ਸਲਾਯਾ ਥਾਣੇ ਅਪਰਾਧ I 21/93 ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.
ਮਾਰਕ B	18/06/1993 ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਪੰਚਨਾਮਾ
ਮਾਰਕ C	ਰਿਮਾਂਡ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਵੱਲੋਂ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਲਈ ਡਿਸਕਵਰੀ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 29/06/1993 ਹੈ।
ਮਾਰਕ D	ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕੁੱਲ 23 ਬਿਆਨ।
ਮਾਰਕ E	ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮਿਤੀ 21/06/1993

ਮਾਰਕ F	ਸਲਾਯਾ ਕ੍ਰਾਈਮ ।21/93 ਵਿੱਚ ਟਾਡਾ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼
ਮਾਰਕ G	ਚਿੱਠੀ ਵਿੱਚ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮ ਪੋਰਬੰਦਰ ਦੁਆਰਾ ਉਮਰਮਈਆ @ ਮਮੂਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਮਾਰਕ H	ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਹਥਿਆਰਾਂ ਲਈ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ. ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ।
ਮਾਰਕ I	ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਵਿਰੁੱਧ 18/06/1994 ਨੂੰ ਦਰਜ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੰਬਰ 19/94 ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਮਮੂਮ ਈਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਸਈਦ ਨੂੰ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 2 ਤਹਿਤ ਭਗੌੜਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
ਮਾਰਕ J	ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (3) (ਏ) ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 4/93 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਮ ਮੁਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਤਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਮਾਰਕ K	ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਮਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਾਰਕ L	ਦੋਸ਼ੀ ਮਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਵਾਰੰਟ।
ਮਾਰਕ M	ਦੋਸ਼ੀ ਮਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸਮੇਂ ਸਰੀਰਕ ਸਥਿਤੀ ਪੰਚਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 08/02/05
ਮਾਰਕ N	ਦੋਸ਼ੀ ਮਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਲਈ ਫੇਸ ਮਾਰਕ ਰਜਿਸਟਰ।
ਮਾਰਕ O	ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 08/02/2005 ਤੋਂ 14/02/2005 ਤੱਕ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ।
ਮਾਰਕ P	ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਵੱਲੋਂ 11-12/02/2005 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਬਿਆਨ।
ਮਾਰਕ Q	ਦੋਸ਼ੀ ਜੁਨਸ ਇਬਰਾਹਿਮ ਗਜਾਨ ਵੱਲੋਂ 11-12/02/2005 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਬਿਆਨ।

ਮਾਰਕ R	ਦੋਸ਼ੀ ਮਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਦਿਨ-30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 88/05 ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ।
ਮਾਰਕ S	ਦੋਸ਼ੀ ਮਮੂਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਨ-15 ਦੇ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 96/05 ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ

XXXXXX

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁੰਭਨੀਆ
[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] 771

ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਸਈਦ ਬੁਖਾਰੀ ਉਮਰ 50 ਸਾਲ ਵਾਸੀ ਪੋਰਬੰਦਰ ਠੱਕਰ ਪਲਾਟ, ਸ਼ੈਰੀ ਨੰਬਰ 1, ਜਮਦਾਰ ਫਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਏ) (2) ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 (ਏ) (2) ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।

SD/- ਅਯੋਗ
(ਆਰ. ਐਸ. ਚੁਡਾਸਮਾ)
ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ
ਖੰਭਾਲੀਆ ਡਿਵੀਜ਼ਨ

ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜਾਮਨਗਰ" ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਭੇਜਿਆ,

17. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨੋਜ ਸ਼ਸ਼ੀਧਰ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਜਾਮਨਗਰ (ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ 15 ਮਾਰਚ, 2005 (Exh.56) ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ - 56

"OUTWARD NO RB//illegible /4/2005
ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ
ਜਾਮਨਗਰ, ਮਿਤੀ 15/03/2005

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ,
ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ
ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ, ਗਾਂਧੀਨਗਰ।

ਵਿਸ਼ਾ: ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ @ ਮਾਮੁਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਿਲਮੀਆ ਪੰਜੂਮੀਆ ਸਈਦ ਬੁਖਾਰੀ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰੋਬਾਂਦਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ 1987 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਏ) (2) ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਗਲੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਹਵਾਲਾ: ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਖੰਭਾਲੀਆ ਡਵੀਜ਼ਨ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ RB/ /741/05 ਮਿਤੀ 11/03/2005।

ਸਲਾਯਾ ਥਾਣੇ ਦੇ ਕ੍ਰਾਈਮ 121/93 ਦੀ ਜਾਂਚ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 121, 121 ਏ, 122, 34, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 26 (1) (ਏਡੀ) (1- ਏਏ), 25 (1-ਬੀ) ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਐਫ, ਜੀ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (1) 29 (ਏ), ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (1) ਏ, ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਖੰਭਾਲੀਆ ਦੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਚੁਡਾਸਮਾ ਕੋਲ ਹੈ।

XXXXXX

18/06/1993 ਨੂੰ 13/30 ਵਜੇ ਸਲਾਯਾ ਥਾਣੇ ਵਿਖੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਵੀ. ਜਾਨੀ ਪੁਲਿਸ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਐਲ.ਸੀ.ਬੀ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਜਾਮਨਗਰ ਨੇ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁਭਾਨੀਆ ਵਾਘੇਰ ਵਾਸੀ ਸਲਾਯਾ ਹੁਸੈਨੀ ਚੌਕ, ਹਜ਼ਮੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 1) 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਾਰਬਨ ਸਟੈਂਡ ਗੰਨ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਮੁਦਮਾਲ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2) ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ 60 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੱਠ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਵਾਲਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਵਾਲਵਰ, 3) ਚੈਂਬਰ ਵਿੱਚ 45 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਛੇ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਿਵਾਲਵਰ, 4) 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਸੈੱਟ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਣਿਆ, 5) ਸਟੈਂਡ ਗੰਨ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਨੰਬਰ 52 ਨੰ. 1040 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ 6) ਰਿਵਾਲਵਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਾਰਤੂਸ ਨੰਬਰ 4 ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤ 80/- ਰੁਪਏ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੌਰਾਨ 75 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਮੁੱਲ ਦਾ ਇਕ ਟਰਾਂਸਮੀਟਰ ਵਾਕੀ ਟਾਕੀ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੈੱਟ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ @ ਮਾਮੂਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ @ ਪੰਜੂਮੀਆ ਸਈਦ ਬੁਖਾਰੀ ਵਾਸੀ ਪ੍ਰੋਬੰਦਰ ਤੋਂ ਦੋ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਸੈੱਟ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ @ ਮਮੂਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ @ ਪੰਜੂਮੀਆ ਸਈਦ ਬੁਖਾਰੀ ਵਾਸੀ ਪੋਰਬੰਦਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਫਰਾਰ ਰਿਹਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਫਰਾਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਸਾਲ 1994 ਦੌਰਾਨ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (3) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਗੌੜਾ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ @ ਮਾਮੂਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ @ ਪੰਜੂਮੀਆ ਸਈਦ ਬੁਖਾਰੀ ਵਾਸੀ ਪੋਰਬੰਦਰ, ਨੂੰ 10/12/2004 ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4, 5 ਆਦਿ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬਾਂਦਰ ਸਿਟੀ ਕਮਲਾਬਾਗ ਬੀ ਡਵੀਜ਼ਨ ਥਾਣੇ ਕ੍ਰਾਈਮ 1 43/94 ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬਾਂਦਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਦਾਲਤ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਮਨਗਰ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 14/12/2004 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪੋਰਬੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ @ ਮਮੂਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ @ ਪੰਜੂਮੀਆ ਸਈਦ ਬੁਖਾਰੀ ਵਾਸੀ ਪੋਰਬੰਦਰ ਨੂੰ 08/02/2005 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਵੀ. ਪੰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੰਭਾਲੀਆ ਡਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਚੁਡਾਸਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 08/02/2005 ਨੂੰ 23-00 ਵਜੇ ਪੰਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

XXXXXX

ગુજરાત રાજ બનામ અનવર ઉસમાન સુંભનીઆ

[ઇ. એમ. ખાનવિલકર, જે.] 773

સુણવાઈ દૌરાન દોશી નું માણયોગ વધીક સૈશન અતે નામજાદ જજ ખંભાલીઆ દે સાહમણે લિઆંદા ગિઆ અતે દોશી લઈ દિન-30 દિનાં દા રિમાંડ મંગિઆ ગિઆ અતે ઇસ લઈ માણયોગ અદાલત ને દોશી નું 14/02/2005 નું 11-00 વજે તંક પુલિસ રિમાંડ 'તે ભેજણ દી પ્રવાનગી દે દિંતી। રિમાંડ દૌરાન મુલજ઼મ તોં પુંછગિંછ કીતી ગઈ તાં ઉસ ને દંસિઆ કિ ઉસ ને અનવર ઉસમાન સુભાનીઆ નું જો દો વાલકી ટાકી સૈંટ દિંતે સન, ઉહ ઉસ ને સાલ 1985 વિચ આપણે ભરા અબદુંલા ઉસમાન સુભાનીઆ તોં તસકરી દીઆં ગતીવિધીઆં લઈ લએ સન। ઇસ તોં બાઅદ ઉસને ઇહ દોવેં વાલકી ટાકી સૈંટ 1989/90 દૌરાન અનવર ઉસમાન સુહાનીઆ નું દિંતે અતે ઇસ તરહાં જાંચ દૌરાન ઇહ વેરવે સાહમણે આએ। અબદુંલા ઉસમાન સુભાનીઆ દી જાંચ કરન 'તે જાંચ દૌરાન ઇહ ગંલ સાહમણે આઈ કિ ઉહ વિઅકતી સલાઘા 'ચ નહીં રહિંદા અતે અબુ ધાબી (વિદેશી દેશ) ગિઆ હોઇઆ હૈ। ઇસ લઈ દોશી ઉમરમીઆ @ મમૂમીઆ પુંતર ઇસમાઈલમીઆ @ પંજૂમીઆ સઈદ બુખારી વાસી પોબાંદર દે 15 દિનાં દે હોર રિમાંડ દી મંગ કીતી ગઈ સી પર અદાલત ને ઇસ નું રંદ કર દિંતા અતે ઇસ તરહાં ઉસ નું નિઆંઇક હિરાસત વિચ લૈ લિઆ ગિઆ। મુલજ઼માં વિરુંધ જાંચ દૌરાન મિલે સબુત જમ્હાં કીતે પંતર દે નાલ નિશાનબંધ કીતે અનુસાર પ્રદાન કીતે ગએ હન।

ઇસ તરીકે નાલ દોશી ઉમરમીઆ @ પંજૂમીઆ @ મમૂમીઆ સઈદ બુખારી ઉમર 50 સાલ વાસી પોરબંદર ઠંકર પલાટ, શૈરી નંબર 1, જમદાર ફાદી

ਵਿਰੁੱਧ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਏ) (2) ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।
ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ
ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

SD/- illegible
(ਮਨੋਜ ਸ਼ਸ਼ੀਧਰ)
ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ
ਜਾਮਨਗਰ

ਭੇਜੀ ਗਈ ਕਾਪੀ:
ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ
ਖੰਭਾਲੀਆ ਡਵੀਜ਼ਨ, ਖੰਭਾਲੀਆ"

XXXXXX

18. 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ((Exh.57) ਆਖਰਕਾਰ ਏ.ਕੇ. ਭਾਰਗਵ, ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ (ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

" Exh.57.

ਨੰਬਰ G-1 (ਕ੍ਰਾਈਮ/ਟੀ-1/ਟਾਡਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ/1239/2005)
ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ
ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਪੁਲਿਸ ਭਵਨ, ਸੈਕਟਰ 18 ਗਾਂਧੀਨਗਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 3/94 ਵਿੱਚ ਯਸ਼ੋਧਰ ਰਾਮਚੰਦਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਮਾਰਕ 13/8 ਨੂੰ ਐਕਸੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਵਾਹ ਨੰਬਰ 10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ।

ਐਸ.ਡੀ/ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜੱਜ, ਜਾਮਨਗਰ

ਰੈਫ: - 1. ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਏ) (2) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ ਆਲੀਆ ਮਾਮੂਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ ਉਰਫ ਪੰਜੂਮੀਆ ਬੁਕਸ਼ਰੀ ਵਾਸੀ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਪੋਰਬੰਦਰ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 121, 121 (ਏ), 122, 34 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (ਏ.ਡੀ.) (1 ਏਏ), 25 (1 ਬੀ), ਏ.ਬੀ.ਸੀ.ਐਫ.ਜੀ. ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 (1), 29 (ਏ) ਅਤੇ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3,4,5 ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਡੀਐਸਪੀ, ਜਾਮਨਗਰ ਦੇ 15-3-05.ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੱਤਰ ਨੰ. RBR/1014/2005 dtd.

ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਆਰ.ਬੀ.ਆਰ./1014/2005 ਡੀ.ਟੀ.ਡੀ. 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। 15-3-05 ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ., ਜਾਮਨਗਰ ਅਤੇ

ਦੋਸ਼ੀ ਉਮਰਮੀਆ ਮਾਮੁਮੀਆ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੋਰਬੰਦਰ ਦੇ ਇਸਮਾਈਲਮੀਆ ਉਰਫ ਪੰਜੂਮੀਆ ਬੁਖਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 121, 121 ਏ, 122, 34 ਅਤੇ ਯੂ/ਐਸ (1) (ਏਡੀ) (1ਏਏ) 25 (1 ਬੀ) ਏ, ਬੀ, ਸੀ, ਐਫ, ਜੀ ਅਤੇ 27 (1), 29 (ਏ) ਆਰਮਜ਼ ਅਤੇ ਯੂ/ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। (1) ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫਿਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3,4,5 ਅਧੀਨ ਸਲਾਘਾ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ (1) ਭਾਰਗਵ ਆਈ.ਜੀ. ਅਤੇ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਗਾਂਧੀਨਗਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟਾਡਾ ਐਕਟ 1980 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਟਾਡਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਏ) (2) ਤਹਿਤ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 21/39 ਵਿੱਚ ਪੋਰਬੰਦਰ ਦੇ ਉਮਰਮੀਆ ਉਰਫ ਮਮੁਮੀਆ ਉਰਫ਼ ਪੰਜੂਮੀਆ ਬੁਖਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ/ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

XXXXXX

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਅਨਵਰ ਓਸਮਾਨ ਸੁੰਭਨੀਆ
[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.] 775

ਐਸ.ਡੀ. ਏ. ਕੇ. ਭਾਰਗਵ
IGP
ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਗਾਂਧੀਨਗਰ।

ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੰਬਰ 14237 ਦਫਤਰ
ਜਾਮਨਗਰ ਦੇ ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ.
RB

IO ਅਤੇ SDPO KBL ਨੂੰ
N/A ਲਈ।
SD/- Illegible
15-4-05"

19. Exh.57 ਦੇ ਨੰਗੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3) ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੋ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3/ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਇਕੋ ਇਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਜਾਂ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ [ਧਾਰਾ 3(2)), ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ [ਧਾਰਾ 3(3)], ਕਿਸੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਲੁਕਾਉਣਾ[ਧਾਰਾ 3(4)), ਕਿਸੇ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਿਰੋਹ ਜਾਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਾ, ਜੋ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ [ਧਾਰਾ 3(5)], ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ [ਧਾਰਾ 3(6)]। ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਤੋਂ (6) ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5 ਸਿਰਫ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ ੪ ਵਿਘਨਪਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ੫ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ ਬਾਰੂਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, Exh.57 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ.

XXXXXX

20. ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (Exh.57) ਨੂੰ ਵੀ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ -10 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ 13 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਇਹ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਗਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ. ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਜੀ.ਪੀ. ਏ.ਕੇ. ਭਾਰਗਵ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ Exh.57 ਵਿਚ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3, 4 ਜਾਂ 5 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਦੋ ਵਾਕੀ-ਟਾਕੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3/ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵੀ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (Exh.57) ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3/ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

21. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਅਧੀਨ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 20-ਏ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟਾਡਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਮੇਤ ਜਾਇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ।

22. ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਟਾਡਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਏ.ਪੀ.ਪੀ. ਨੇ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, ਇੰਡੀਅਨ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ ਐਕਟ, ਇੰਡੀਅਨ ਵਾਇਰਲੈੱਸ ਐਂਡ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫੀ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜੋ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਟਾਡਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਘਾਤਕ ਕਮੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸਨ।

ઇસ તરહ્યાં, અદાલત ને કિહા કિ દોશી બરી હોણ દે હઁકદાર હન। હાલાંકિ, ગરૂવી દે કેસ (સુપરા) દે પૈરા 17 અતે 18 દીઆં ટિપ્પણીઆં 'તે ભરોસા કરદિઆં, અદાલત ને ગલતી નાલ કિહા કિ નામજ઼દ અદાલત કોલ કિસે હોર અપરાધ દી સુણવાઈ કરન દી કોઈ સુતંતર શ઼કતી નહીં હૈ, કિઉંકિ ધારા 20-ઇ (2) દે તહિત જાઇજ઼ મનજ઼ુરી નહીં હૈ।

23. અસીં ઇહ વેખણ વિઁચ જલદબાજ઼ી કર સકદે હાં કિ હુણ ઇહ ચંગી તરહ્યાં તૈઅ હો ગિઆ હૈ કિ નામજ઼દ અદાલત, ટાડા અધીન કેસ દી સુણવાઈ કરન તોં ઇલાવા, કિસે હોર અપરાધ દી વી સુણવાઈ કર સકદી હૈ જિસ નાલ દોશી નૂઁ ઉસે મુકઁદમે વિઁચ દોશી ઠહિરાઇઆ જા સકદા હૈ જે અપરાધ ટાડા અધીન અપરાધાં નાલ જુડ઼ે હોએ હન। કિઉંકિ, નામજ઼દ અદાલત નૂઁ હોર કાનૂંનાં તહિત અપરાધાં લઈ દોશી ઠહિરાઉણ દી સપઁશ઼ટ શ઼કતી દિઁતી ગઈ હૈ જે ઉનૃાં દોશ઼ાં નૂઁ સથાપત કરન લઈ કાનૂંની તૌર 'તે સવીકારયોગ સબૂત હન। અસીં પ્રકાશ઼ કુમાર ઉરફ પ્રકાશ઼ ભુઁટો (સુપરા) દે સંવિધાનક બૈંચ દે ફૈસલે દે પૈરા 37 વિચલે કથન દા હવાલા દે સકદે હાં, જિસ વિચ લિખિઆ હૈ:

"37. ધારા 12 (1) અતે (2) દે અધીન વિધાનક ઇરાદા સપઁશ઼ટ તૌર 'તે નજ઼ર આઉંદા હૈ, તાં જો નામજ઼દ અદાલત નૂઁ ઐકટ દે તહિત કીતે ગએ અપરાધાં દે નાલ-નાલ કિસે હોર કાનૂંન દે તહિત કીતે ગએ અપરાધાં લઈ દોશી 'તે મુકઁદમા ચલાઉણ અતે દોશી ઠહિરાઉણ દા અધિકાર દિઁતા જા સકે, જે અપરાધ અજિહે

ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ "ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ" ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਅਪਰਾਧ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਹੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਇਰਾਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅਸ਼ਰਫ ਖਾਨ ਉਰਫ ਬਾਬੂ ਮੁੰਨੇਖਾਨ ਪਠਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ 10 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 41 ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

XXXXXX

41. ਅਸੀਂ ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਹੋਣ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਥਿਆਰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ

ਟਾਡਾ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਟਾਡਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 20-ਏ (1) ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ 25 (1-ਏ) ਅਤੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

[10] (2012) 11 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 606

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

24. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਟਾਡਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਇਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਟਾਡਾ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਘਾਤਕ ਕਮੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਟਾਡਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

25. ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ

ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

26. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ.

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi